

عنوان مقاله:

بررسی دلایل عدم پاسخگویی مناسب فضاهای شهری به لحاظ کالبدی- عملکردی در موقعیت بحران (نمونه موردی: منطقه هفت شهر مشهد)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مهدی وطن پرست - رئیس دانشگاه آزاد قوچان

علی زینت بخش - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیروان

خلاصه مقاله:

در کنار بسیاری از علوم و دانش ها مطرح کاهش دهنده آسیب در زمان بحران، دانش شهرسازی را می توان از جمله علوم و دانش های مؤثری دانست که جامعه گسترش تری را تحت پوشش خود قرار می دهد. در واقع دانش شهرسازی به علت نقش کلیدی در فرآیند توسعه کالبدی شهر و شکل دهی به ابعاد کمی و کیفی توسعه می تواند در مقیاس کلان عامل مؤثری به منظور تجزیه و توانمندسازی سکونتگاه های شهری در برابر شرایط ناشی از بحران های ناگزیر طبیعی یا بحران های ناشی از عوامل انسانی به حساب می آید. یکی از مناطق استراتژی شهر مشهد منطقه هفت به لحاظ قرارگیری بعضی از کاربری های مهم از جمله فرودگاه بین المللی شهید هاشمی نژاد و ورودی شوسه شهرمشهد می باشد. هدف این مقاله بررسی عوامل کالبدی و عملکردی فضاهای شهری و ت اثر گذاری آنها در مدیریت بحران می باشد. نتایج حقیقی نشان دهنده آن است که از بین پنج ناحیه منطقه هفت، ناحیه پنج به علت وجود بافت روستایی و در عین حال بافت فرسوده و برخورداری از حاشیه نشینی در اولویت نخست توانمندسازی ناحیه در مواقع بحران می باشد. همچنین با توجه به وجود دوپارک جنگلی بزرگ در منطقه و اسکان زایلر در ورودی شهر- و عدم وجود پایگاه چندمنظوره بحران در چهار ناحیه منطقه- نیازمند دو پدهلیکوپتر در عین انجام تونل انرژی در تأسیسات و رعایت حریم های تأسیسات حیاتی میان فرودگاه و مخازن نفت و میان مخزن نفت و حریم مسیل می باشد. و نیز با سامان دهی دو پارک جنگلی غدیر و طرق امکان بهره برداری از آن فضاهای شهری در مواقع بحرانی وجود دارد در انتهای مقاله بینشهاداتی در قالب بیانیه راهبردی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، منطقه هفت، فضای شهری، تأسیسات حیاتی، بافت فرسوده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266284>

